

den skal anlægges som Statsbane, for det turde vi vel Alle eller saa godt som Alle være enige om, at naar det kommer an paa Driften af en Bane, saa spiller det en ikke ringe Rolle, om Driften er i Statens eller i private Mænds Hænder, det følger af sig selv, det behøver ikke at bevises, og jeg skal forøvrigt slet ikke komme ind paa denne Sag. Jeg vilde, som sagt, have ønsket, at Forslaget var kommet frem paa en anden Maade, og jeg vil tillade mig at henstille til de ærede Forslagsstillere, om de ikke eenten vilde tage Forslaget tilbage for senere at fremkomme med det i en anden Form, nemlig den, at de søge Lovgivningsmagtens Samtykke til, at Regjeringen giver Koncession paa et privat Baneanlæg fra Ebeltoft til et Punkt paa det bestaaende Jernbanenet, eller, om de ikke vilde omforme det saaledes, at det kommer til at gaa i denne Retning. Jeg har ingen Ide om, hvorledes den høitærede Minister i saa Henseende vil stille sig med Hensyn til Størrelsen af det Tilskud, som han maatte være villig til at yde af Statskassen; men det skulde i Henshold til Ministerens Stilling i Fjor ikke undre mig, om han kunde formaas til at yde et Tilskud af 80,000 Kr. pr. Mil. Jeg veed det ikke, men det er dog et Faktum, at Ebeltoft er en Rjøbstad, som mangler Forbindelse med Jernbanenettet, og det er muligt, at den høitærede Minister kan betragte det som en tilstrækkelig Grund til at give det høieste Tilskud, som man overhovedet har villet tilfige, det vil sige, de Herrer vide jo nok, at dertil hører saa de halve Expropriationsomkostninger. Hvis Forslagsstilleren vilde gaa ind paa den Tanke, saa vil jeg personlig yde af den Støtte, jeg formaar, til, at Ebeltoft ogsaa kan komme i Forbindelse med Jernbanenettet, thiøndt jeg vil tilstaa, jeg tror i Virkeligheden ikke, at man gjør Ebeltoft nogen stor Tjeneste derved, men det kan være, at det ikke i dette Øieblik er muligt at overbevise dem om det Modsatte.

Bemærkning: Jeg vilde egentlig have ønsket de ærede Forslagsstillere til, at de have kunnet fremkomme med dette Lovforslag, thi jeg troede ikke, at de vare fremkomne med Forslaget, naar de ikke havde sikret sig saa megen Støtte hos Thinget og Regjeringen, at de kunde haabe at føre Forslaget igjennem. Da dette imidlertid ikke er Tilfældet, frygter jeg for, at det snarere vil skade Sagen i Stedet for at gavne den, at det er kommet frem. Imidlertid skal jeg ikke lægge Sagen Hindringer i Veien, thi jeg veed saa godt som Noget, at denne Egn trænger til en Bane. Der er imidlertid enkelte Bestem-

melser i Lovforslaget, om hvis Rigtighed jeg nærer en beskedent Tvivl. Dette gjælder navnlig den, at Banen absolut skal føres til et Punkt paa Aarhus—Rhomgaard-Banen. For det første kommer den ærede Ordfører for Forslagsstillerne derved slet ikke ind paa den Egn, som han har kaldt den kaltrige Egn i Sønderherred, naar Banen skal gaa fra Ebeltoft efter Thorsager, Mørke eller Rhomgaard. Jeg forudsætter, at Banen ikke skal gaa sydvestligere end til en af disse Stationer; thi at den skulde løbe ned til Riis Skov eller et andet Sted, kan ikke være Meningen. Dernæst mangler der ogsaa i Loven efter min Mening en nogenlunde Bestemmelse om Banens Længde; det vage Udtryk, et Sted paa Aarhus—Rhom-Banen, indeholder Intet om, hvor langt den skal gaa, og det burde man dog i det Mindste have en Oversigt over. Det forekommer mig, at efter alle Forhold, ret betet, og efter de svage Evner, der ere paa denne Egn til at støtte en saadan Sag eller til at faae den gjennemført, skulde man helst søge den nærmeste Veie til Banelegemet, som man kan komme, og det vil blive, som det blev sagt, et Punkt mellem Grenaa og Rønders i Gr. Trustrup. Jeg siger det slet ikke, fordi jeg her derved, det har ikke i mindste Maade Interesse for mig, og det vilde jo ogsaa blive i det ærede Medlems Valatreds; men jeg kan ikke se anderledes paa Sagen, end at Banen burde gaa dertil. Det forekommer mig ogsaa, at Banen er sat noget dyrt i dette Lovforslag, idet dens Anlæg foruden Expropriation og Materiel er sat til 290,000 Kr. pr. Mil. Det forekommer mig, at den dog maa kunne bygges og anlægges noget billigere. Den behøver jo slet ikke at hegnes, og der er maaste ogsaa andre Ting, der kunde spares. Selv om Hegn maaste paa enkelte Steder maatte være nødvendigt, saa maa de dog paa de allerfleste Steder kunne spares. Jeg beklager forøvrigt den Stilling, den ærede Minister har indtaget, idet jeg frygter, at Egnen ikke er velhavende nok til at faae Banen gjennemført paa det Grundlag, som den ærede Minister omtalte. Imidlertid var det dog vist værd at gjøre Forsøg paa, hvor høit man kan drive den ærede Minister ad den Veie, og hvad Tilskud der kan faas, for saa at se, om de i det Hele kunne løfte Sagen deroppe; thi det er vist, at Ebeltoft trænger til Banen, at den stadigt og sikkert maa gaa tilbage, hvis den ikke faar den. Jeg tror paa ingen Maade, at Banen vil skade, men tværtimod, at den vil gavne Ebeltoft. Jeg skal som sagt støtte Sagen over helelinien, men jeg maa beklage, at den er kommen frem i den Stik-